30 DE ZILE
PÎNĂ LA OLIMPIADĂ

ÎNCREDERE, AMBIȚIE, DĂRUIRE, RESPONSABILITATE PENTRU ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR LA J.O. DE LA MONTREAL!

LUPTĂTORII SÎNT ÎN PROGRES

GHEORGHE BERCEANU ESTE HOTĂRÎT SĂ-ȘI PĂSTREZE TITLUL OLIMPIC!

De vorbă cu antrenorul emerit ION CORNEANU

Majoritatea componenților lotului olimpic de lupte greco-romane au participat, săptămîna trecută, la turneul internațional din Polonia, „Memorialul Pitlasinski". La înapoiere, am solicitat un interviu antrenorului emerit **Ion Corneanu**, în legătură cu comportarea sportivilor români la această întrecere, ca și cu viitoarele pregătiri în vederea participării la Jocurile Olimpice de la Montreal.

— Cum apreciați evoluția luptătorilor la turneul din Polonia?

— Așa cum am constatat și la turneul internațional de la Constanța, cei mai mulți dintre luptătorii susceptibili de a face parte din echipa pe care o vom alinia la startul concursului olimpic s-au comportat foarte bine. Cînd afirm aceasta, mă gîndesc nu numai la faptul că sportivii noștri au cîștigat concursul la cinci categorii de greutate, într-o companie destul de valoroasă (n.n. să nu uităm că Polonia este una dintre principalele forțe pe plan mondial în luptele greco-romane), ci și la modul cum s-au prezentat pe saltelele de concurs. Îmbucurător pentru noi este faptul că **Berceanu** tinde să ajungă din nou în cea mai bună formă sportivă. El a luptat foarte bine, potențialul său fizic a crescut și este hotărît să-și păstreze titlul olimpic de la München. La categoria sa, în afara celor mai buni luptători polonezi, au fost prezenți doi sportivi sovietici, un maghiar, un bulgar, și principalul său adversar, **Constantin Alexandru.** Campionul olimpic i-a învins pe toți, făcînd dovada excelentelor sale calități. Într-o evidentă revenire de formă s-a prezentat și **Nicu Gingă,** care după cîteva insuccese a luptat din nou ca în zilele sale bune. De asemenea, **Roman Codreanu** a evoluat mult mai bine decît în concursurile anterioare, probînd o pregătire fizică net superioară, care-i permite să abordeze lupta cu mult mai multă încredere. Pe linia ultimelor evoluții, adică foarte bine, s-a prezentat și **Ion Păun.** De altfel, el este unul dintre sportivii care se află în cea mai bună formă. Este, cred, suficient să amintesc faptul că el l-a învins prin tuș pe fostul campion mondial, **Lipien**, sportiv care-l întrecea de obicei pe reprezentantul nostru. Ceilalți luptători români, cu excepția lui **Martinescu** (care nu este încă pregătit suficient) au concurat la nivelul posibilităților lor.

De aici înainte mai avem la dispoziție aproape o lună de pregătire în care vom lucra strict individualizat, fără un alt obiectiv în afara celui de a ne prezenta cît mai bine în turneul olimpic.

— Ce perspective întrevedeți luptătorilor români la Montreal?

— Pot să afirm că dispunem de cea mai bună echipă pe care am aliniat-o de-a lungul anilor la Jocurile Olimpice. Majoritatea reprezentanților noștri sînt tineri, cu mari posibilități de efort, care și-au dovedit valoarea și în alte competiții de amploare. Băieții au încredere în puterile lor, ca urmare firească a confruntărilor cu mulți dintre cei mai tari adversari din lume. În mod firesc, șapte dintre componenții echipei noastre concurează cu șanse apreciabile de a obține medalii la Montreal. Dacă nu survin accidente, există posibilități să realizăm performanțe mai bune decît în toate celelalte ediții ale Jocurilor Olimpice.

ATMOSFERĂ BUNĂ DE LUCRU ȘI LA „LIBERE"

Și luptătorii de la „libere" se pregătesc intens în vederea participării la Jocurile Olimpice de la Montreal. Doi dintre ei **(Vasile Iorga, Enache Panaite)**, care au susținut mai puține meciuri, vor participa, la sfîrșitul acestei săptămîni, la un turneu internațional, în Polonia. După cum ne informează medicul lotului, dr. **Nicolae Lazăr**, la ultimele investigații efectuate de comisia Centrului de medicină sportivă „23 August" au avut indici excelenți **Ladislau Șimon, Stelian Morcov, Enache Panaite** și **Gigel Anghel. Vasile Iorga,** refăcut după un accident care l-a împiedicat să se antreneze o bună bucată de vreme, nu se află încă la nivelul optim al capacității de efort. Antrenorul emerit **Ion Crisnic** apreciază că în lot există o bună atmosferă de lucru, că sportivii sînt animați de dorința de a obține rezultate bune în confruntarea olimpică și se pregătesc cu multă ambiție. În cea mai bună dispoziție de luptă se află **Stelian Morcov, Ladislau Șimon, Petre Coman** și **Gigel Anghel,** dar în timpul care a mai rămas pînă la ora startului olimpic, acestui grup li se vor alătura și ceilalți candidați la gloria olimpică: **Vasile Iorga, Enache Panaite** și tînărul **Constantin Mîndilă,** participant pentru prima oară la o competiție de nivel mondial.

Firește, pentru luptătorii de la „libere" concursul olimpic va fi mult mai dificil, datorită răspîndirii mai mari a acestui stil pe celelalte continente, dar sportivii noștri sînt deciși să confirme saltul valoric realizat de ei în ultimii ani.

Campionul olimpic, Gheorghe Berceanu *— din nou în formă — este decis să-și apere, la Montreal, titlul cucerit la München*

Mihai TRANCĂ

ULTIMELE DIRECTE ȘI CROȘEE ÎNAINTEA PRIMULUI GONG

Pentru toți sportivii lumii, Montrealul este, deocamdată, o perspectivă. Peste o lună, însă, cei mai buni dintre ei o vor trăi cu intensitatea maximă, pe care numai Jocurile Olimpice o pot genera. În aceste zile, observarea unei tabere de antrenament oferă reporterului aspecte inedite. Nu atît pe planul exercițiilor, al execuțiilor tehnice, cît pe cel al participării afective a fiecărui sportiv la pregătire.

Am constatat acest lucru cu două zile în urmă, asistînd la un antrenament al boxerilor noștri. Fără să fi dispărut buna dispoziție, exercițiile sînt executate acum cu o oarecare gravitate, cu o atenție și o conștiinciozitate deosebite. „Suplimentele" nu mai sînt solicitate de antrenori ci... furate de sportivi. Parcă nimănui nu-i mai arde de glumă. Nici chiar lui **Simion Cuțov**, băiatul tentat mai mereu să ia lucrurile ușor... Se pregătește alături de fratele său **Calistrat,** trăgînd cu ochiul și la ceilalți colegi: nu care cumva vreunul să rămînă în sală mai mult decît el. **Alec Năstac** administrează sacului de antrenament niște pumni care ar putea însemna, fiecare, cîte un k.o. La fel **Victor Zilberman** și **Costică Dafinoiu.** Tricourile lui **Vasile Didea, Gheorghe Ciochină** și **Mircea Tone** sînt ude leoarcă dar, întrebați, nici unul nu ar recunoaște că l-a cuprins oboseala. Dar parcă mai „în priză" decît toți sînt cele trei „muște": **Constantin Gruescu, Ibrahim Faredin** și **Niță Robu.** Încă nu se știe care dintre ei va fi selecționat pentru Montreal.

„Greul" **Mircea Simon**, serios ca totdeauna, îndeplinește toate indicațiile antrenorului emerit **Constantin Nour.** Cei doi se pregătesc de multă vreme împreună și atît elevul cît și maestrul așteaptă cu optimism marele examen olimpic.

Antrenorul emerit **Ion Popa,** coordonatorul pregătirii pentru J.O., privește toată această activitate, trecînd de la un om la altul, dînd sfatul, corectînd poziții și mișcări. **„Mi-a albit părul în sala de antrenament și în colțul ringului** — ne mărturisește. **Am fost pînă acum la cinci Olimpiade — la Helsinki, Melbourne, Roma, Ciudad de Mexico și München. Un turneu olimpic nu se poate compara ca dificultate cu nici o altă competiție. De-asta stau pe capul lor. A mai rămas puțin timp și trebuie să-l folosim cu maximă eficiență".** Medicul lotului, **dr. Petre Radovici,** poate să-ți spună dintr-o suflare că cutare boxer are cîteva sute de grame în plus, că altul bea prea multă apă, că unul mănîncă biscuiți pe furiș... Și cîte altele care „se văd clar în grafice". Ai crede că e în permanentă gîlceavă cu boxerii. Nu e greu să-ți dai seama, însă, că-i iubește pe toți...

Antrenorii **Ion Popa, Ion Chiriac, Constantin Dumitrescu, Adrian Teodorescu** și **Ion Zlătaru** lucrează cot la cot cu sportivii. Se vorbește tot mai mult de individualizare și de ambiția de a obține la Montreal mai mult decît la München. Boxerii nu fac declarații sforăitoare, dovadă că știu cît de dificile vor fi întrecerile. Dublul campion european **Simion Cuțov** ne mărturisește totuși că dorește foarte mult o medalie olimpică. Știe, însă, că pentru a o cuceri îi va avea de înfruntat, printre alții, poate, și pe sovieticul **Valeri Lvov**, pe polonezul **Ryszard Tomczyk**, pe cubanezul **Bienvenido Lazo** și... **„cine știe cîți or mai fi puternici, dar nu-i cunosc". Calistrat Cuțov** privește întrecerile olimpice de la Montreal cu sobrietatea unuia care a mai trecut prin focul ringului olimpic. Ne amintește de medalia de bronz obținută la J.O. din 1968. Vrea să obțină acum una mai strălucitoare. Proiecte și-au făcut și ceilalți boxeri români. Seriozitatea cu care se pregătesc ne-a convins că vor face totul pentru obținerea victoriei, că „pasul înapoi" nu va fi făcut decît cu scopuri tactice...

Le dorim tuturor mult succes!

Simion Cuțov, *dublu campion al Europei, își pregătește debutul la J.O. Antrenorul emerit Ion Popa îl asistă cu deosebită atenție.*
Foto: Vasile BAGEAC

Petre HENȚ

SCRIMA ȘI MODELUL 1975

Scrima a avut un sezon preolimpic fluctuant, majoritatea componenților loturilor reprezentative avînd, la această oră, înscrise pe fișele comportării lor niște sinusoide. Dar ceea ce părea alarmant la un moment dat, punînd chiar sub semnul întrebării, acum o lună de zile, participarea unor arme (floretă masculin și spadă) a apărut recent, după puternicul turneu de la Budapesta al țărilor socialiste, într-o nouă lumină. Ba mai mult, se poate spune, pe baza ultimelor rezultate, că a început să fie vizibil acel *crescendo*, invocat încă de la începutul anului de către factorii responsabili cu pregătirile loturilor olimpice de scrimă și care este menit să marcheze apropierea vîrfului de formă, planificat riguros pentru perioada Jocurilor Olimpice (a doua jumătate a lunii iulie).

De altfel, dintre disciplinele olimpice prezente la Montreal, scrima beneficiază de o calchiere a intervalului de timp destinat, prin tradiție, campionatelor mondiale, peste datele la care urmează să se desfășoare lupta pe planșele canadiene. Ceea ce a și determinat forul nostru de resort să ia ca model perioada similară de pregătire din anul trecut, cînd *scrima românească s-a prezentat în iulie, la Budapesta, la ediția 1975 a Campionatelor Mondiale, la un înalt nivel, obținînd o medalie de aur (Ecaterina Stahl, la floretă feminin), două de bronz (echipele de floretă feminin și sabie) și un loc 6 (echipa masculină de floretă). „Bineînțeles că optînd pentru o aceeași plasare a accentelor pe durata procesului de pregătire ca și în anul trecut, mergînd chiar la păstrarea acelorași locuri de pregătire în comun, sperăm să nu ne întoarcem de la Jocurile Olimpice cu un bilanț mai slab"* — ne-a spus *Dionisie Tepșan,* secretarul Federației române de scrimă. Iar la întrebarea noastră vizînd demarajul greoi al floretiștilor și spadasinilor, randamentul prea oscilant al sabrerilor, depinzînd prea mult de prezența liderului lor, *Dan Irimiciuc*, precum și la replica neașteptat de palidă a tinerelor floretiste în competiția pentru selecție, dînsul ne-a răspuns că antrenorii loturilor nu și-au propus ca scop în sine rezultate deosebite înaintea J.O. *Ceea ce a primat a fost acumularea în timp și păstrarea intactă a forțelor (fizice, psihice și tehnico-tactice) pentru „explozia" finală de pe planșele de la Montreal. Dar că acest proces a fost departe de un statu-quo, mai ales în privința desemnării celor ce vor reprezenta scrima românească, nu toți care au fost la C.M. de la Budapesta rămînînd titulari și pentru J.O.*

> **ANA PASCU:** „Mă aflu acum în preajma celei de a cincea participări la Jocurile Olimpice. De la Roma — 1960 și pînă la Montreal — 1976, floreta feminină mondială a parcurs un drum ascendent, încercările sale de a sparge plafonul „scrimei de salon" fiind încununate de succes. Fără a-și pierde amprenta de tehnicitate, latura stilistică, proba feminină de floretă a devenit mult mai combativă, solicitînd din plin o pregătire fizică și psihică fără fisuri. Dar chiar dacă exigența marii performanțe a crescut, plutonul candidatelor la medalii nu s-a micșorat de fel, fiind chiar acum, mai omogen ca niciodată. Sînt însă convinsă că echipa României își va face și la Montreal datoria".

Că sezonul preolimpic are în scrimă o tentă specifică în ceea ce privește „amalgamarea" șanselor principalilor pretendenți la titlurile olimpice, a reieșit cu pregnanță și în aceste ultime luni. Iată cîteva exemple. Fiecare din marile concursuri masculine de floretă ale sezonului a revenit unui alt scrimer cu veleități la podium („Martini" — francezului *Talvard*, „A. Rommel" — sovieticului *Romankov*, Budapesta — francezului *Flament*, „Giovannini" — polonezului *Koziejowski*, „Turneul țărilor socialiste" — românului *Kuki*), în afara palmaresului rămînînd campionul mondial *Noel* și coechipierul său, *Pietruszka*. Iar sovieticul *Rouziev*, după ce ajunge în finală la „Giovannini", doar peste o săptămînă este eliminat din primul tur, la Budapesta! O situație similară întîlnim și la celelalte arme, avînd ca protagoniști, între finale și... eliminări premature, pe *Belova, Rejtö, Sidorova, Stahl, Schwarzenberger, Pascu, Palm, Collino* (floretă feminin), *Maffei, Sidiak, Marot, M. A. Montano, Irimiciuc, Nazlimov, Krovopuskov* (sabie), *Lukomski, Pusch, Iorgu, Iacobson, Kolcsonay* (spadă).

Și o remarcă generală — și edificatoare — asupra loturilor olimpice ale României: din cei 18 reprezentanți ai scrimei noastre, 10 vor fi prezenți pentru prima dată la o asemenea mare confruntare.

Paul SLĂVESCU

POPAS ATLETIC LA CELJE, LA BALCANIADĂ...

Între 23 și 31 iulie, pe pista de tartan a noului stadion olimpic din parcul Maisonneuve din Montreal, în fața unor tribune putînd cuprinde 70 000 de spectatori, la fiecare reuniune, cei mai buni atleți din lume își vor măsura forțele într-o competiție — se pare — fără precedent în istoria Jocurilor Olimpice, în însăși istoria atletismului. Actualul sezon de concursuri a marcat pentru atletism o adevărată explozie a rezultatelor, fiind pur și simplu bulversate recorduri mondiale și continentale, înregistrate o sumedenie de performanțe de-a dreptul excepționale. Aproape că n-a existat probă în care nivelul performanțelor să nu fi depășit — de pe acum — nivelul valoric înregistrat în anii care au despărțit Jocurile de la München de cele de la Montreal.

Această veritabilă „furtună" în atletismul internațional, care a evidențiat și foarte multe nume noi de candidați olimpici (aproape nesemnificative cu doi ani sau chiar cu un an în urmă) a cuprins, în mod firesc, și atletismul românesc, pe reprezentanții săi. Acum, cu puține zile înaintea startului olimpic, bilanțul mondial al sezonului 1976 cuprinde la unele probe și pe cîțiva dintre atleții noștri de frunte. Astfel: **Natalia Mărășescu** este prima performeră a lumii la 1500 m (4:04,2), **Gheorghe Cefan** este al doilea la 3000 m obstacole (8:16,2), **Maricica Puică** a cincea la 1500 m (4:06,1), **Argentina Menis** și ea a cincea la aruncarea discului (67,96 m), **Ilie Floroiu** al șaptelea la 10 000 m (28:06,6). Alți atleți români **Paul Copu** la 3000 m obstacole (8:26,6), **Virginia Ioan** și **Cornelia Popa** la înălțime (ambele 1,87 m), **Doina Spînu** la lungime (6,60 m), **Mariana Suman** la 800 m (2:00,4), **Valeria Ștefănescu** la 100 mg (13,1), **Eva Zörgö** la suliță (59,22 m) dețin și ei poziții fruntașe care pot fi ameliorate în perioada următoare, atît prin eforturile proprii cît și datorită unei anume situații, aceea că la Jocurile Olimpice, potrivit regulamentului, o țară poate fi reprezentată doar de cel mult trei atleți!

Atleții noștri, aflați ca și ceilalți sportivi români pe ultima linie dreaptă a pregătirilor, vor susține zilele următoare, mai precis vineri, sîmbătă și duminică, ultimul lor test de verificare oficială, în cadrul unui mare concurs internațional. Este vorba de participarea lor la Jocurile Balcanice de seniori programate la sfîrșitul săptămînii în localitatea iugoslavă Celje. Este deci o foarte bună ocazie pentru toți selecționabilii noștri olimpici de a realiza prestații cît mai bune, cu atît mai mult cu cît ei vor avea adversari redutabili din Bulgaria, Iugoslavia, Grecia și Turcia. Nutrim speranța că atleții noștri vor fi în măsură să se evidențieze din nou la Balcaniadă, adică să obțină victoria pe echipe, așa cum au făcut-o în ultimii doi ani la Sofia și la București, dar să și înregistreze rezultate individuale de o valoare cît mai ridicată, în vederea J.O.

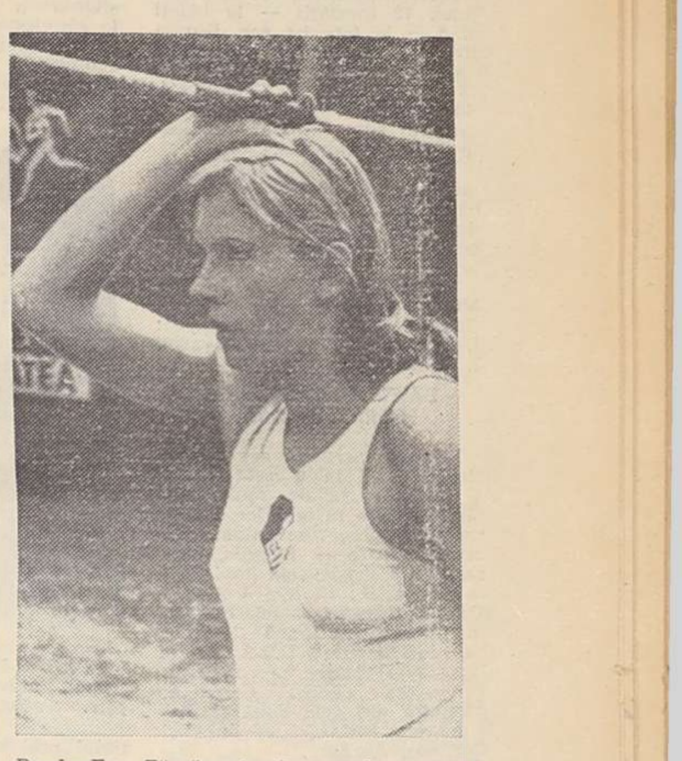

De la Eva Zörgö *așteptăm rezultate peste 60 de metri, pe măsura pregătirilor efectuate cu toată seriozitatea*

Romeo VILARA

POTENȚIALUL DE JOC AL POLOIȘTILOR — ÎN CREȘTERE

Cu întrecerile Balcaniadei de la București selecționata olimpică de polo a României a încheiat seria celor 5 teste dinaintea J.O. Rezultatele acestora — locul III la Amersfoort (Olanda) și Cluj-Napoca, locul II la Chiavari (Italia), locul IV la Budapesta și locul I la București — confirmă din plin valoarea echipei țării noastre, capabilă — în orice confruntare de amploare — să joace de la egal la egal cu cele mai bune formații din lume. În cele 5 turnee sus amintite poloiștii români, aflați în plină perioadă pregătitoare, au întîlnit, fără excepție, toate reprezentativele de frunte ale acestui sport, și cu excepția unei singure partide (2—7 cu Ungaria în insula Margareta) în toate celelalte a obținut rezultate meritorii.

În competiția recent încheiată la piscina Dinamo din Capitală poloiștii români au făcut o nouă dovadă a unui potențial de joc ridicat, mai ales în partidele cu Grecia și Bulgaria. La ediția precedentă a Balcaniadei, jucătorii noștri (locul V la C.M. de la Cali) nu reușeau decît 3—3 cu Grecia, pentru ca apoi să piardă, în mod neașteptat, în fața Bulgariei cu 5—4. De această dată „tricolorii" n-au mai făcut nici o concesie adversarilor balcanici, s-au concentrat în suficientă măsură asupra partidelor și, făcînd proba unei lăudabile ambiții, și-au întrecut partenerele de întrecere de o manieră categorică. Chiar și în derby-ul competiției, meciul cu Iugoslavia, românii au avut momente de joc bun, iar dacă foștii campioni olimpici s-au întors la Belgrad cu o „remiză" (3—3) la care sincer vorbind — cel puțin așa ne-o declarase — antrenorul Vlaho Orlici nu se prea așteptau, urmărind partidele anterioare ale iugoslavilor, aceasta se datorează mai mult... jucătorilor noștri.

Așa cum subliniam și în cronica întîlnirii respective, derby-ul, ca de altfel mai toate jocurile dintre poloiștii români și cei iugoslavi din ultimii 6 ani, a fost extrem de disputat din prima și pînă în ultima secundă. Reprezentanții noștri au greșit însă, după părerea noastră, din punct de vedere tactic, și asupra acestui lucru am vrea să insistăm puțin, iar într-o serie de ocazii dintre cele mai favorabile (chiar și două penalty-uri), unii jucători au ratat cu o inadmisibilă ușurință.

Spre deosebire de meciurile cu Bulgaria sau Grecia, cînd poloiștii români au mizat în principal pe arma puternică a contraatacului, care a dus fie la goluri spectaculoase, fie la situații de superioritate numerică (Rus, D. Popescu, Schervan au avut o mare contribuție), în meciul cu Iugoslavia sportivii noștri au neglijat (pentru a cita oară?) indicațiile precise primite de pe margine, angrenindu-se în jocul care convenea cel mai mult adversarilor: pase nesfîrșite spre „centrul fix" care erau interceptate (normal, dacă ne gîndim la gabaritul iugoslavilor) sau nu puteau fi fructificate datorită unei raze de acțiune și mișcare a jucătorilor foarte limitată. Dacă poloiștii noștri ar fi înotat mai mult, în mod firesc și-ar fi forțat adversarii, mult mai greoi, la un efort sporit, iar șansele de a prinde descoperită defensiva iugoslavă ar fi fost — implicit — mai mari. În plus, trebuie să le reproșăm jucătorilor români și lipsa de decizie în participarea colectivă la contraatac; în mai multe rînduri, ei au încercat asemenea acțiuni, dar faptul că doar doi sau trei jucători au înotat rapid (cu sau fără minge) spre poarta adversă a permis sportivilor iugoslavi să se regrupeze și să se organizeze tot atît de repede de pe liniile din fața propriei porți.

În final și cîteva aprecieri despre jucătorii utilizați. De această dată **Nastasiu** și **C. Rusu** s-au ridicat peste coechipierii lor printr-o comportare constant bună, atît în atac, cît și în apărare. Foarte utili, dar cu resurse care pot fi mult mai eficient exploatate — **D. Popescu, Schervan** și **V. Rus** (în revenire). În acțiunile lui **Zamfirescu** se resimte lipsa jocurilor, dar ajutat de coechipieri și de antrenor, el se poate repede reintegra în „7"-le de bază. Sub așteptări — evoluțiile lui **I. Slăvei, Răducanu** (lipsiți de curaj) și **Cl. Rusu** (lipsă de maturitate), iar cei doi portari, **Fl. Slăvei** și **D. Spinu,** cu cîteva intervenții salutare, nu s-au ridicat totuși peste un nivel mediu.

Adrian VASILIU

ECHIPELE DE GIMNASTICĂ AU PREGĂTIREA NECESARĂ PENTRU A ASPIRA CURAJOS LA MEDALII DE AUR

(Urmare din pag. a 3-a)

pic. Cum era și firesc, binecunoscutele noastre gimnaste Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu au fost vedetele întrecerii, ultima prezentînd la sol un exercițiu nou, de mare dificultate și efect, care i-a încîntat atît pe spectatori, cît și pe cei care au urmărit transmisia pe micul ecran, chiar dacă una din aterizări nu i-a reușit.

În zilele următoare, va trebui să se pună accentul pe perfecționarea exercițiilor individuale și uniformizarea execuțiilor întregii echipe.

Din evoluția băieților a reieșit creșterea deosebită a nivelului valoric al exercițiilor campionului mondial și european **Dan Grecu.** Nu numai la inele, ci și la paralele și bară, el a avut prestații deosebite, fapt care atestă îmbunătățirea măiestriei sale sportive și, deci, capacitatea de a ataca pozițiile fruntașe și la individual compus. La inele, întreaga noastră echipă are exerciții valoroase, dificultatea coborîrilor crescînd simțitor la toți sportivii. Dan Grecu, cu deosebire, a prezentat la acest aparat un exercițiu mult îmbunătățit, care ne dă speranțe că medalia de campion mondial a gimnastului nostru, poate avea alături și una... olimpică. Cuvinte de apreciere se cuvin și lui **Mihai Borș, Sorin Cepoi, Liviu Mazilu,** cu toții mai maturi în comportare, cu o ținută mai corectă, cu o dorință mai mare de a concura la nivelul maxim al posibilităților. De data aceasta, **Ion Checicheș** și **Ștefan Gall** au fost inegali, iar **Nicolae Oprescu,** altădată om de bază al echipei, a concurat slab, spre surprinderea multora. În ultima perioadă de cizelări și perfecționări este necesar să se insiste și asupra îmbunătățirii tehnice a unor elemente, mai ales la paralele și inele, să se perfecționeze ținuta, să se îmbunătățească rezistența și siguranța unor mișcări de dificultate.

Într-o atmosferă de calm, de liniște, de deplină sudură sufletească, într-o ambianță propice lucrului intens, echipele stabilite de Biroul federal trebuie să-și continue pregătirea mai ales a programului impus, de care depinde în mare măsură configurația finală a clasamentului. **Este bine să se plece de la premisa că ceea ce s-a învățat pînă acum este bun. Gimnastele și gimnaștii noștri au exerciții care răspund exigențelor internaționale. Trebuie să se ia toate măsurile ca forma sportivă să atingă vîrful în perioada J.O., astfel ca execuția și interpretarea programului impus și liber ales la Montreal să aducă gimnasticii noastre succesele pe care le merită și pe care le doresc toți iubitorii sportului.**

Mariana Constantin, *una din revelațiile întrecerii feminine, evoluînd la bîrnă.*

TUR DE ORIZONT ÎN LOTURILE DE CAIAC-CANOE

(Urmare din pag. a 3-a)

tonul fruntaș, cel al candidaților la medalii în proba de 1 000 m. Sîntem, în același timp convinși că el are mari resurse de a-și valorifica în actuala etapă de pregătire posibilitățile și experiența și pentru proba de 500 m, în care rămîne — după părerea noastră — unul din favoriți. Dintre ceilalți canoiști se detașează **Gh. Danilov** și **Gh. Simionov,** un echipaj consacrat, cu o valoare constantă, un exemplu de muncă și pregătire perseverentă.

Un „tur de orizont" în grupele de caiac (băieți și fete) ne indică, de asemenea, repere îmbucurătoare. În prim-plan se situează, firește, **Vasile Dîba,** dublul campion al lumii de la Ciudad de Mexico, care — la 23 de ani — visează să cucerească la Montreal primul titlu olimpic din istoria caiacului românesc. **O dorință puternică, fierbinte, fundamentată pe rezultate excepționale realizate la ultimele campionate mondiale, pe o muncă intensă de pregătire pentru Jocurile Olimpice de la Montreal.** În această splendidă cursă a consacrării olimpice, Vasile Dîba a și obținut un succes, reușind să-și îmbunătățească substanțial rezistența în regim de viteză, ceea ce i-a creat posibilitatea unei victorii în finala de K 1 — 1 000 la „Regata Moscova", **probă în care de mulți ani reprezentanții noștri n-au reușit să se claseze în primele 3 locuri!** Dar, să nu uităm că **Vasile Dîba** este, în principal, specialist al probei de sprint — 500 m. În aceste zile, tînărul nostru caiacist își perfecționează cu migală pregătirea, gîndindu-se cu tot mai multe speranțe la întrecerile de la Montreal, îndeosebi la cele cu principalii lui adversari — **Perri** (Italia), **Helm** (R.D. Germană), **Sledziewski** (Polonia), **Saporenko** sau **Lisiunov** (Uniunea Sovietică), **Csapo** (Ungaria) și alții. Echipajul de caiac dublu **(Larion Serghei — Policarp Malihin)** a muncit mult, susținut, pentru ridicarea valorică și omogenizarea completă și în prezent își realizează cu bune rezultate ultimul obiectiv important al pregătirilor olimpice — creșterea vitezei de deplasare pe ultima parte a curselor de 500 și 1 000 m. Pentru proba de K 4, principalii candidați la titularizarea olimpică sînt **Mihai Zafiu, Roman Vartolomeu, Nicușor Eșanu, Neculai Simionenco, B. Borbandi,** dar și alți caiaciști din componența actuală a lotului.

În probele de caiac fete ar mai fi, poate, nevoie de unele confirmări, dar la această oră apare limpede faptul că noul echipaj de dublu format din **Agafia Orlov** și **Nastasia Nichitov** (locul II la „Regata Moscova", într-o companie extrem de valoroasă) se află în plină ascensiune și că, la simplu, **Maria Mihoreanu,** în ciuda unor anumite fluctuații de formă, rămîne una din candidatele la locurile fruntașe ale acestei probe.

Așadar, un lot cu doar 3 participanți la Jocurile Olimpice anterioare **(Ivan Patzaichin** — a treia prezență — **Larion Serghei** și **Policarp Malihin)** și mulți debutanți care, însă, în ultimii ani și-au înscris numele pe tabelul învingătorilor și al laureaților la campionatele mondiale. **O echipă care s-a pregătit cu sîrguință, perseverență și răspundere** (sîntem convinși că o va face și în continuare, pînă la startul olimpic) **și care va încerca, la Mon[illegible], să obțină un bilanț cît mai valoros, cît mai strălucitor,** în întrecerile cu puternicele formații ale **Uniunii Sovietice, R. D. Germane, Ungariei,** ca și cu multe echipaje redutabile din **Italia, Spania, Norvegia Bulgaria, R. F. Germania, Polonia** ș.a. Nu excludem, desigur, nici surprizele pe care le pot produce, în cele **11** finale olimpice, și alte echipaje mai puțin consacrate sau mai puțin... cunoscute pînă acum, cum sînt cele din **S.U.A., Mexic, Australia, Japonia** și, bineînțeles, **Canada.**

Știm că va fi o întrecere grea, cu mulți candidați la locurile fruntașe, că a crescut extraordinar de mult nivelul performanțelor, că au apărut, în diferite echipe, sportivi cu mari posibilități de a produce schimbări în ierarhiile olimpice stabilite la München, dar, CU ATÎT MAI MARE VA FI MERITUL SPORTIVILOR ROMÂNI CARE, AVEM CERTITUDINEA, VOR FACE TOTUL PENTRU REPREZENTAREA PRESTIGIOASĂ A ȚĂRII NOASTRE LA J.O. DE LA MONTREAL, PENTRU CUCERIREA A CÎT MAI MULTOR TITLURI ȘI MEDALII.

„VIZEZ UN LOC PRINTRE PRIMII 6!"

De doi ani, Dragomir Cioroslan s-a pregătit cu o deosebită intensitate pentru a obține performanțe de valoare mondială. Grație muncii perseverente și îndrumărilor primite din partea colectivului de antrenori, în frunte cu Lazăr Baroga, el a putut înregistra unele progrese. Cîteva cifre sînt, credem, edificatoare: 1973 — 230 kg la cat. ușoară; 1974 — 275 kg la cat. ușoară; 1975 — 307,5 kg la cat. semimijlocie și 1976 — 315 kg la cat. semimijlocie. Anul acesta, la „Cupa Dunării" și apoi la campionatele naționale de la Galați, Cioroslan a obținut 315 kg, rezultat de valoare mondială, pe care dacă l-ar fi realizat la Moscova, la campionatele mondiale și europene de anul trecut sau la Berlin, la cele continentale de anul acesta, i-ar fi adus locul șase.

„Rezultatul de 315 kg nu mă mulțumește! Doresc mai mult și sper să realizez 320 kg (140 kg la „smuls" și 180 kg la „aruncat"). *La antrenamente am și obținut aceste rezultate și mă voi strădui să le realizez și pe podiumul olimpic al arenei Saint Michel, dorind un rezultat superior actualului meu record și să mă clasez printre primii șase din lume".*

CINE VA FI CEL DE-AL TREILEA PENTATLONIST?

Pe măsura ce se apropie ora startului olimpic, în tot mai multe discipline „explozia rezultatelor" este un fenomen la ordinea zilei. Ultimele concursuri internaționale ne arată că acestui curs a trebuit să i se supună și pentatlonul modern în care, după cum se știe, nu toate rezultatele se măsoară cu ruleta sau cu cronometrul. Aceasta înseamnă, însă, că pregătirea viitorilor competitori olimpici a atins un grad ridicat, mulți sportivi și multe echipe fiind gata să aspire la pozițiile fruntașe ale ierarhiei mondiale.

Pentatloniștii noștri fruntași se află, și ei, în plin efort de finisare și de definitivare a pregătirilor în vederea Jocurilor Olimpice, animați de dorința fermă de a repeta performanța remarcabilă obținută acum doi ani la C.M. de la Moscova, unde au cucerit medalia de bronz pe echipe. Fără îndoială, condițiile de astăzi sînt diferite, alții vor fi și sportivii chemați să apere culorile patriei. Recentele campionate internaționale ale țării noastre ne-au arătat că, așa cum ne și așteptam, **Dumitru Spîrlea și Constantin Călina rămîn oameni de bază ai tripletei, ambii realizînd comportări meritorii în întrecerea amintită.** Multiplul nostru campion a obținut în toate probele punctaje de peste 1 000 p, iar Constantin Călina doar la cros nu a atins acest barem. Dată fiind valoarea concursului desfășurat în capitala țării noastre, se poate afirma că aceste rezultate sînt bune și ele pot constitui o premisă pentru o comportare remarcabilă și la J.O.

Problema care se ridică cu acuitate este însă alta: cine va fi cel de al treilea component al echipei? În ultimele întreceri au fost verificați atît **Alexandru Naghi,** cît și **Iuliu Galovici, ambii avînd însă prestații contradictorii, cu evoluții diferite de la un concurs la altul, sau chiar cu oscilații prea mari pe parcursul aceleiași competiții.** Iuliu Galovici are două probe bune (înotul și crosul), în timp ce Naghi pare a fi mai constant pe toate cele cinci probe. În aceste condiții, nu ni se pare exagerată ideea de a fi luat în vederile selecționerilor și juniorul **Vasile Nemețeanu,** cu o comportare generală bună în ultima perioadă, atît în străinătate cît și la recentele campionate internaționale. De modul în care va fi rezolvată problema celui de al treilea component al echipei depinde în mare măsură și rezultatul care va putea fi obținut la Jocurile Olimpice. Un lucru este însă cert: **sportivii noștri au puterea de a se mobiliza, de a lupta cu toate forțele, cu toată dăruirea, pentru obținerea unui rezultat cît mai bun.**

M. CONSTANTIN

La încheierea competițiilor preolimpice de canotaj masculin

UN ECHIPAJ ROMÂNESC (4 rame f.c.) PROMITE

Prima concluzie care se impune la încheierea seriei de testări preolimpice, este aceea că schifiștii din R. D. Germană domină în mod categoric toate probele, cu excepția celei de 2 visle, avînd deci șanse teoretice să obțină la Montreal 7 medalii de aur din cele 8 posibile. Dominarea canotorilor din R. D. Germană s-a extins acum și asupra probei de schif simplu, unde **Joachim Dreifke** a reușit la Grünau o victorie surprinzătoare, dar foarte categorică, în fața deținătorului titlului suprem, vest-germanul Peter-Michael Kolbe. Acesta din urmă a și renunțat, de altfel, la a doua confruntare cu învingătorul său, preferînd ca în concursul de duminică să-l analizeze pe Dreifke de pe... mal! Cealaltă probă în care sportivii din R. D. Germană nu dețin titlul mondial este 4+1 rame. Dar, în acest sezon, ei au reușit să învingă de două ori consecutiv în „Regata Moscova" echipajul sovietic, care a cucerit la C.M. de la Nottingham medaliile de aur. În fine, ar mai fi de notat faptul că schifiștii din R. D. Germană nu s-au întîlnit în sezonul preolimpic cu echipajul de 8+1 al Noii Zeelande, adversar extrem de puternic, dar că — după cum au cîștigat cursele finale la Moscova și la Grünau — ei dețin o valoare și o formă deosebite.

Primul dintre echipajele românești, care pornește la Montreal cu șanse mari, este cel de **4 rame f.c.** format din **Nicolae Simion, Dumitru Grumezescu, Ștefan Tudor** și **Ernest Gall.** Marcînd o vizibilă ascensiune de formă de la competiție la competiție, echipajul lui **Nicolae Simion** (un stroc de autentică valoare și clasă internațională) a urcat pînă pe locul II în ierarhia mondială a probei, loc obținut în cursa finală de la Grünau. Este aici momentul să amintim că în prima zi a competiției de la Berlin echipajul de 4 rame f.c. ar fi putut realiza încă un rezultat de prestigiu dacă o defecțiune tehnică (ruperea unui furchet) nu ar fi făcut imposibilă continuarea cursei. Maniera în care Simion, Grumezescu, Tudor și Gall au concurat în finală, pe un vînt contra de peste 6 m/s, a impresionat tribunele și pe toți specialiștii prezenți. S-a și spus că în condiții de „calm plat" echipajul R. D. Germane nu mai putea avea certitudinea victoriei.

Cea de a doua echipă în care se puneau speranțe era schiful 2 f.c. format din **Ilie Oanță** și **Petre Ceapura.** Era, pentru că la această oră, după trei mari competiții internaționale — Mannheim, Moscova și Grünau — nu ne putem declara nici pe departe mulțumiți de evoluțiile acestui cuplu.

În sfîrșit, la schif simplu, reprezentantul nostru **Walter Lambertus** poate reuși, cu o serioasă pregătire în răstimpul rămas, ca la J.O. de la Montreal să se claseze pe o poziție bună. **El a** dovedit în acest sezon că are calitățile și posibilitățile necesare, reușind la Mannheim **un** excelent loc II.

Despre garnitura feminină vom vorbi după „Regata Snagov", care se va desfășura mîine și sîmbătă.

Horia ALEXANDRESCU